יום **ה'**, **כ"ח באלול** תשס"ט (**17 בספטמבר**)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

אולם הענין הוא דבאמת במדרש (ויק"ר כט,א) נברא העולם. וא"כ למה הוי ר"ה ביום הששי שנברא העולם. והתשובה המנין הוא דוקא מהיום האדם ולא לפני כן. שכל מטרת הבריאה אינה מלכות שמים בעולם, פ"ו דאבות (מי"א) דכל אמרו חז"ל דבכ"ה באלול לכאורה קשה ולא ביום היא שתחילת שנברא בו והטעם הוא אלא התגלות וכדתני בסוף מה שברא הקב"ה בעולמו לא ברא אלא לכבודו שנא' כל הנקרא בשמי ולכבודי בראתיו יצרתיו אף עשיתיו ואומר ה' ימלוך לעולם ועד. וכתב **רבינו בחיי בכד הקמח** (ערך ראש השנה): שביום זה ברא העולם והיה מלך, כי אין מלך בלא עם ע"ל, וכן כתב בפירושו על התורה (בראשית לח,ל): וזה אנו אומרים בראש השנה, שבו נברא העולם המלך הקדוש והמלך המשפט, לפי שהיום ההוא הוא תחלת מעשיו שאין מלך בלא עם ע"ל. ואע"ג שכבר היו ברואים לפני יום הששי, מ"מ הברואים ההם אינם בעלי בחירה, ומשום הכי לא שייך שיקבלו עליהם עול מלכות שמים מרצון,

"יה' רצון שתהיה שנה זו"

מתוך פרק התהלים [פ"א 14-15] שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **חמישי** בשבת

כניסת השבת	(ב"ש): 19^{01}	(י-ם): 18^{48}	(ת"א): 19^{05}	(חיפה): 18^{56}
צאת השבת	(ב"ש): 20^{00}	(י-ם): 20^{04}	(ת"א): 20^{06}	(חיפה): 20^{07}

יום נעים, כתיבה וחתימה טובה, ושבת שלום ומבורך!

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל.

בס"ד "הדף היומי לתולדותינו"

יום ה', כ"ח באלול תשס"ט (17 בספטמבר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

מה שאין כן באדם, שהוא בעל בחירה, מה שהוא מקבל עליו עול מלכות שמים הוא מרצונו ובחירתו החפשית.

"הקול, המופק ע"י נשיפה – זו הוצאת רוח מקרבו אחרי נשימה עמוקה - הוא הקול הפנימי ממעמקיו ותוך תוכו של האדם, מהנפש האלוקית שבו."

לכן, תוקעים בשופר, כדי שהקול יעבור ויופק ע"י עצם בהמה הקורן בראש שאין בו דעת.

יהי רצון שתהיה זאת שנה שגם אנחנו, ברי הדעת, נכיר טוב יותר את הפנים שלנו.

בברכת כתיבה וחתימה טובה לכם, לכל בי"ב ולכל בית ישראל, שנה טובה ומתוקה!

הקול הפנימי והכנה ביותר, מעומק הנפש והלב, הוא הקול שבלי מלים – האנחה, והצעקה, וקול שירה - **"ויאנחו בני ישראל ויזעקו ותעל שוועתם אל האלוקים וישמע אלוקים את נאקתם."** [שמות ב' 24] הצעקה, היללה והיבבה באדם ובכל בעל חי, מבטא נאמנה את רחשי הלב פנימה. **"הנה עבדיי ירונו מטוב לב, ואתם תצעקו מכאב לב ומִשֶּׁבֶר רוח תְיֵלילו."** [ישעיה ס"ה 14] המלים שמוסיף האדם – הבאות מחכמתו ובינתו – כדי להביע את רחשי לבו, **פוגמים** בכנותו וטהרתו של הקול הפנימי. כי לא יימלט מהגזמה או המעטה. נמצא יתרונו של אדם על הבהמה - בדעתו ובדיבורו – **מגרעתו** בהבעת הקול הפנימי. הקול, המופק ע"י נשיפה – זו הוצאת רוח מקרבו אחרי נשימה עמוקה - הוא הקול הפנימי ממעמקיו ותוך תוכו של האדם, מהנפש האלוקית שבו. **"...ויפח באפיו נשמת חיים ויהי האדם לנפש חיה."** [בראשית ב' 7] "כל המנפח, מקרבו מנפח." [זוהר] קול כזה – **"...והיו לכם לזכרון לפני ה' אלוקיכם..."** [במדבר י' 10]
לכן, תוקעים בשופר, כדי שהקול יעבור ויופק ע"י עצם בהמה הקורן בראש שאין בו דעת.

בקול השופר נזכרים אנו ב: בריאת העולם, ראש השנה הוא היום הראשון לעשרת ימי התשובה, מעמד הר סיני, דברי הנביאים (שנמשלו לתקיעת שופר), חורבן בתי המקדש וקול תרועת מלחמות האויבים, עקידת יצחק, יום הדין הגדול, קיבוץ נדחי ישראל [**"והיה ביום ההוא ייתקע בשופר גדול ובאו האובדים..."** – ישעיה כ"ז 13], ותחיית המתים [**"כל יושבי תבל ושוכני ארץ כנשוא נס הרים תראו, וכתקוע שופר תשמָעו."**][ישעיה י"ח 3] [קונטרס ימים נוראים]

"יה"י רצון שתהיה שנה זו "

מתוך פרק התהלים [פ"א 14-15] שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **חמישי** בשבת

כניסת השבת	(ב"ש): 19^{01}	(י-ם): 18^{48}	(ת"א): 19^{05}	(חיפה): 18^{56}
צאת השבת	(ב"ש): 20^{00}	(י-ם): 20^{04}	(ת"א): 20^{06}	(חיפה): 20^{07}

יום נעים, כתיבה וחתימה טובה, ושבת שלום ומבורך!

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל.

בס"ד
"הדף היומי לתולדותינו"

יום ה', כ"ח באלול תשס"ט (17 בספטמבר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

כדרכו בקודש היה רבי לוי יצחק מברדיטשוב ממליץ טוב על בני ישראל ואמר בזו הלשון בימים שלפני ראש השנה: "ריבונו של עולם!! מוכרח אתה למחול לעוונותיהם של ישראל. אם תמחול להם - הרי טוב. ואם לאו, אגלה את הסוד שאתה מניח תפילין פסולים, שהרי מובא בגמרא: "מנין שהקדוש ברוך הוא מניח תפילין? שנאמר: 'נשבע ה' בימינו ובזרוע עזו" ושאלו חז"ל: מה כתוב
בתפילין של הקב"ה? והשיבו: 'ומי כעמך ישראל גוי אחד בארץ' ואם לא תמחול עוונותיהם, חס וחלילה, הרי הם ככל הגויים, ואם כן, כביכול מניח אתה תפילין שאינם כשרים
דרשו חז"ל את הפסוק:
"תִּקְעוּ בַחֹדֶשׁ שׁוֹפָר". (תהילים פא, ד.) :"בחודש" חדשו מעשיכם!! "שופר" - שפרו מעשיכם!! (ויקרא רבה כט, ה). ראוי לו לאדם שבזמן תקיעת השופר יבדוק את מעשיו, יבדוק את חייו, ויחשוב היאך לשפר את עצמו. תקיעת השופר נשמעת כאשר האדם נמצא בציבור גדול של אנשים, אך ההתבוננות היא תוכו-פנימה. רמז יש בתקיעת השופר, כאילו נאמר לנו: עורו ישנים משנתכם ונרדמים הקיצו מתרדמתכם וחפשו במעשיכם וחיזרו בתשובה וזכרו בוראכם, הביטו לנפשותיכם, והיטיבו דרכיכם ומעלליכם, ויעזוב כל אחד מכם דרכו הרעה ומחשבתו אשר לא טובה. חז"ל לימדונו שאמר הקב"ה: עתידים בניו של יצחק לחטוא לפני ואני דן אותם בראש-השנה, אבל אם יבקשו שאחפש להם זכות, אזכור להם "עקדת יצחק" בזכות שיהיו תוקעים לפני בשופר של אייל זה. וזהו שאמרו חז"ל: כל אותו יום (יום העקידה) היה אברהם רואה את האייל נאחז באילן. אמר לו הקב"ה: אברהם כך עתידים בניך להיות נאחזים בעוונות ומסתכסכים במלכויות מבבל למדי, ממדי ליון, ומיון לאדום. אמר לפניו: ריבון העולמים: כך יהיה לעולם? אמר לו: וסופם להיגאל בקרניו של אייל זה. שנאמר: "וְהָיָה בַּיּוֹם הַהוּא יִתָּקַע בְּשׁוֹפָר גָּדוֹל וּבָאוּ הָאֹבְדִים בְּאֶרֶץ אַשּׁוּר וְהַנִּדָּחִים בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם וְהִשְׁתַּחֲווּ לַה' בְּהַר הַקֹּדֶשׁ בִּירוּשָׁלָם." וכל כך למה? משום שישראל תוקעים ב"שופר" ואין זו רק תקיעה עלמא, אלא שהם זוכרים שעליהם "לשפר" מעשיהם ועושים כן, ויחד עם זאת מזכירים זכות אבות, אז זוכים הם למחילת עוונות

"יה"י רצון שתהיה שנה זו"

מתוך פרק התהלים [פ"א 14-15] שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **חמישי** בשבת

כניסת השבת	(ב"ש): 19^{01}	(י-ם): 18^{48}	(ת"א): 19^{05}	(חיפה): 18^{56}
צאת השבת	(ב"ש): 20^{00}	(י-ם): 20^{04}	(ת"א): 20^{06}	(חיפה): 20^{07}

יום נעים, כתיבה וחתימה טובה, ושבת שלום ומבורך!

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל.